zákona ze dne 6. ledna 1989 o Arbitrážním soudu (nyní nazvaném Ústavní soud), ve znění zákona ze dne 12. července 2009, vykládaná samostatně nebo ve spojení s ustanoveními článku 9 odst. 2 uvedeného zvláštního zákona ze dne 6. ledna 1989, ukládala vnitrostátním soudům povinnost předložit vnitrostátnímu soudu vyššího stupně (v tomto případě uvedenému Ústavnímu soudu) jakoukoliv předběžnou otázku týkající se výkladu ustanovení práva Evropské unie, která jsou ve vnitrostátním právním řádu přímo a přednostně použitelná, pokud jsou tato ustanovení obsažena i ve vnitrostátní ústavě a pokud uvedené soudy mají za to, že tato ustanovení byla v rámci sporů, které projednávají, porušena, s tím důsledkem, že uvedené soudy jsou zbaveny možnosti přímo uplatnit právo Evropské unie, přinejmenším v případě, kdy uvedený soud vyššího stupně již rozhodl o totožné otázce?

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunale di Palermo (Itálie) dne 5. ledna 2011 — Trestní řízení proti Fabiu Caronnovi

(Věc C-7/11)

(2011/C 80/26)

Jednací jazyk: italština

Předkládající soud

Tribunale di Palermo

Účastník původního řízení

Fabio Caronna

Předběžné otázky

1) Je třeba odst. 2 článku 77 směrnice 2001/83/ES ([1]) vykládat tak, že si také lékárníci musejí opatřit povolení k distribuci léčivých přípravků, či bylo naopak záměrem zákonodárce Společenství lékárníky osvobodit od povinnosti požádat o takové povolení, jak to podle všeho vyplývá ze znění bodu odůvodnění č. 36?

2) Jaký je správný výklad právní úpravy povolení distribuce léčivých přípravků stanovené v článcích 76 až 84 směrnice 2001/83/ES, zvláště s odkazem na požadavky, které musí splnit lékárník (jakožto fyzická osoba, a nikoli jako společnost), jenž je na základě tohoto svého postavení podle vnitrostátního právního řádu již držitelem povolení k maloobchodnímu prodeji léčivých přípravků, aby mohl také provozovat distribuci léčivých přípravků?

([1]) Úř. věst. 2001, L 311, s. 67; Zvl. vyd. 13/27, s. 69.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Dublin Metropolitan District Court (Irsko) dne 10. ledna 2011 — Danise McDonagh v. Ryanair Ltd

(Věc C-12/11)

(2011/C 80/27)

Jednací jazyk: angličtina

Předkládající soud

Dublin Metropolitan District Court

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: Danise McDonagh

Žalovaná: Ryanair Ltd

Předběžné otázky

1) Překračují takové okolnosti, jako je uzavření evropského vzdušného prostoru v důsledku erupce sopky Eyjafjallajökull na Islandu, která způsobila rozsáhlá a dlouhotrvající přerušení leteckého provozu, rámec „mimořádných okolností“ ve smyslu nařízení č. 261/2004 ([1])?

2) Pokud je odpověď na první otázku kladná, je povinnost poskytnout péči za takových okolností vyloučena podle článků 5 a 9?

3) Je-li odpověď na druhou otázku záporná, jsou články 5 a 9 neplatné v rozsahu, v němž porušují zásady proporcionality a zákazu diskriminace, zásadu „spravedlivého vyrovnání zájmů“ obsaženou v Montrealské úmluvě a články 16 a 17 Listiny základních práv Evropské unie?

4) Je třeba povinnost podle článků 5 a 9 vykládat tak, že pro poskytování péče v případech, kdy je zrušení letů způsobeno „mimořádnými okolnostmi“, obsahuje implicitní omezení, jako je například časové omezení nebo omezení peněžního charakteru?

5) Je-li odpověď na čtvrtou otázku záporná, jsou články 5 a 9 neplatné v rozsahu, v němž porušují zásady proporcionality a zákazu diskriminace, zásadu „spravedlivého vyrovnání zájmů“ obsaženou v Montrealské úmluvě a články 16 a 17 Listiny základních práv Evropské unie?

([1]) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 261/2004 ze dne 11. února 2004, kterým se stanoví společná pravidla náhrad a pomoci cestujícím v letecké dopravě v případě odepření nástupu na palubu, zrušení nebo významného zpoždění letů a kterým se zrušuje nařízení (EHS) č. 295/91 (Úř. věst. L 46, s. 1).